Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

11. märts 2015*

Eelotsusetaotlus — Õigusaktide ühtlustamine — Direktiiv 2003/6/EÜ — Artikli 1 punkt 1 — Direktiiv 2003/124/EÜ — Artikli 1 lõige 1 — Siseteave — Mõiste „täpne teave” — Finantsinstrumentide hinna potentsiaalne mõjutamine konkreetses suunas

Kohtuasjas C-628/13,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Cour de cassation'i (Prantsusmaa) 26. novembri 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 2. detsembril 2013, menetluses

Jean-Bernard Lafonta

versus

Autorité des marchés financiers,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, Euroopa Kohtu asepresident K. Lenaerts teise koja kohtuniku ülesannetes ning kohtunikud J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ja J. L. da Cruz Vilaça (ettekandja),

kohtujurist: M. Wathelet,

kohtusekretär: ametnik V. Tourrès,

arvestades kirjalikus menetluses ja 13. novembri 2014. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— J.-B. Lafonta, esindaja: advokaat E. Piwnica,

— Prantsuse valitsus, esindajad: D. Colas, S. Menez ja S. Ghiandoni,

— Tšehhi valitsus, esindajad: M. Smolek ja J. Vláčil,

— Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze ja A. Wiedmann,

— Itaalia valitsus, esindajad: G. Palmieri ja *avvocato dello Stato* P. Gentili,

— Poola valitsus, esindajad: B. Majczyna, K. Maćkowska ja K. Pawłowska,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

— Euroopa Komisjon, esindajad: J. Hottiaux ja I. Rogalski,

olles 18. detsembri 2014. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta (EÜT L 96, lk 16; ELT eriväljaanne 06/04, lk 367) artikli 1 punkti 1 ja komisjoni 22. detsembri 2003. aasta direktiivi 2003/124/EÜ, millega rakendatakse direktiivi 2003/6 seoses siseteabe määratluse ja avalikustamisega ning turuga manipuleerimise määratlusega (ELT L 339, lk 70; ELT eriväljaanne 06/06, lk 348), artikli 1 lõike 1 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud vaidluses J.-B. Lafonta ja Autorité des marchés financiers (finantsturgude amet, edaspidi „AMF") vahel ja see puudutab viimati mainitud ameti karistuste komisjoni 13. detsembri 2010. aasta otsust määrata J.-B. Lafontale rahaline karistus selle eest, et ta ei avaldanud üldsusele teavet muu hulgas finantstehingu kohta, mis võimaldas Wendel SA-l omandada märkimisväärne osalus kontserni Saint-Gobain (edaspidi „Saint-Gobain") kapitalis.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Direktiiv 2003/6

3 Direktiivi 2003/6 põhjendustes 2, 12 ja 24 on märgitud:

„(2) Integreeritud ja tõhus finantsturg eeldab turu terviklikkust. Majanduskasvu ja jõukuse suurendamise eeltingimuseks on väärtpaberiturgude tõrgeteta toimimine ja üldsuse usaldus turgude vastu. Turu kuritarvitamine kahjustab finantsturgude terviklikkust ning üldsuse usaldust väärtpaberite ja tuletisinstrumentide vastu.

[...]

(12) Turu kuritarvitamine hõlmab siseringitehinguid ja turuga manipuleerimist. Siseringitehinguid tõkestavatel õigusaktidel on sama eesmärk kui turuga manipuleerimist tõkestavatel õigusaktidel: tagada ühenduse finantsturgude terviklikkus ja suurendada investorite usaldust nende turgude vastu. [...]

(24) Viivitamatu ja õiglane teabe avalikustamine parandab turu terviklikkust; seevastu kui emitendid avalikustavad teavet valikuliselt, võib see vähendada investorite usaldust finantsturgude terviklikkuse vastu. [...]"

4 Direktiivi 2003/6 artikli 1 punkti 1 esimeses lõigus määratletakse mõiste „siseteave" selle direktiivi tähenduses kui „täpset laadi avaldamata teave, mis on otse või kaudselt seotud ühe või mitme finantsinstrumentide emitendiga või ühe või mitme finantsinstrumendiga ning millel on avaldamise korral tõenäoliselt märkimisväärne mõju nende finantsinstrumentide hinnale või seotud tuletisinstrumentide hinnale."

5 Selle direktiivi artikli 2 lõike 1 esimene lõik sätestab:

„Liikmesriigid keelavad kõigil teises lõigus osutatud ja siseteavet valdavatel isikutel kasutada kõnealust teavet selleks, et oma või kolmanda isiku arvel otse või kaudselt omandada või loovutada või püüda omandada või loovutada sellise teabega seotud finantsinstrumente.”

6 Nimetatud direktiivi artikli 6 lõike 1 esimene lõik sätestab:

„Liikmesriigid tagavad, et finantsinstrumentide emitendid teavitavad üldsust nende emitentidega otse seotud siseteabest võimalikult kiiresti.”

Direktiiv 2003/124

7 Direktiivi 2003/124 põhjendused 1 ja 3 on sõnastatud järgmiselt:

„(1) Mõistlikud investorid tuginevad oma investeerimisotsustes teabele, mis on juba nende käsutuses, ehk eelnevalt kättesaadavale teabele. Seetõttu tuleks küsimust, kas investeerimisotsuse tegemisel võtaks mõistlik investor arvesse teatavat teavet, vaadelda eelnevalt kättesaadava teabe põhjal. Sellisel vaatlemisel tuleb arvesse võtta teabe eeldatavat mõju, pidades silmas asjakohase emitendi kogu tegevust, teabeallika usaldusväärsust ja muid turgu iseloomustavaid muutujaid, mis tõenäoliselt mõjutavad teatavatel asjaoludel asjakohast finantsinstrumenti või sellega seotud tuletisinstrumenti.

[...]

(3) Turuosaliste õiguskindlust tuleks suurendada, määrates täpsemalt kindlaks kaks siseteabe määratluses sisalduvat tähtsat tegurit, nimelt selle teabe täpse laadi ja finantsinstrumentide või nendega seotud tuletisinstrumentide hindadele avalduva võimaliku mõju olulisuse.”

8 Sama direktiivi artikkel 1 „Siseteave” sätestab:

„1. Direktiivi 2003/6/EÜ artikli 1 punkti 1 kohaldamisel peetakse teavet täpseks, kui see viitab ilmnenud või mõistliku eelduse kohaselt ilmnevatele asjaoludele või toimunud või mõistliku eelduse kohaselt toimuda võivale sündmusele ja kui see on sedavõrd üksikasjalik, et võimaldab teha järelduse mõju kohta, mida need asjaolud võivad või see sündmus võib avaldada finantsinstrumentide või nendega seotud tuletisinstrumentide hindadele.

2. Direktiivi 2003/6/EÜ artikli 1 punkti 1 kohaldamisel tähendab „teave, mis avalikustamisel avaldaks tõenäoliselt märkimisväärset mõju finantsinstrumentide või nendega seotud tuletisinstrumentide hindadele,” teavet, mida mõistlik investor tõenäoliselt võtaks arvesse oma investeerimisotsuste tegemisel.”

Prantsuse õigus

9 12. novembri 2004. aasta otsusega (*JORF*, 24.11.2004, lk 19749) kinnitati AMF-i üldreeglite osad II „Emitendid ja finantsteave” kuni osa VI „Turu kuritarvitamine: siseringitehingud ja turuga manipuleerimine”.

10 Nende üldreeglite II osas asuv artikkel 223-2, 4. jaanuari 2007. aasta otsusega muudetud redaktsioonis (*JORF*, 20.1.2007, lk 1204), sätestab:

„I. Iga emitent teavitab võimalikult kiiresti üldsust artiklis 621-1 määratletud temaga otse seotud siseteabest.

[...]”.

11 Samade üldreeglite VI osa artikli 621-1 esimene ja teine lõik sätestavad:

„Siseteave on täpne avalikustamata teave, mis on otseselt või kaudselt seotud ühe või mitme finantsinstrumendi emitendi või ühe või mitme finantsinstrumendiga, ning mis avaldaks avalikustamise korral tõenäoliselt märkimisväärset mõju nende finantsinstrumentide hinnale või nendega seotud finantsinstrumentide hinnale.

Teave on täpne, kui see viitab ilmnenud või ilmneda võivatele asjaoludele või toimunud või toimuda võivale sündmusele ja kui see võimaldab teha järelduse mõju kohta, mida need asjaolud võivad või see sündmus võib avaldada finantsinstrumentide või nendega seotud finantsinstrumentide hindadele.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

12 Nagu nähtub eelotsusetaotlusest, sõlmis Wendel SA, mille juhatuse esimees oli J.-B. Lafonta, ajavahemikul 2006. aasta detsembrist kuni 2007. aasta juunini nelja krediidiasutusega „kogutootluse vahetustehingud” (*total return swaps*, edaspidi „TRS”), mille esemeks olid äriühingu Saint-Gobain aktsiad. Pangad ostsid nende lepingute täitmise tagamiseks kokku 85 miljonit Saint-Gobain’i aktsiat. Paralleelselt TRS-ide sõlmimisega sai Wendel SA nendelt krediidiasutustelt ja veel ühelt krediidiasutuselt rahalist abi kogusummas, mis oli lähedane TRS-ide tehinguväärtusele.

13 Kuna Wendel otsustas 3. septembril 2007 TRS-idega seotud arveldused järk-järgult läbi viia, omandas ta ajavahemikul sellest kuupäevast kuni 27. novembrini 2007 üle 66 miljoni aktsia, mis moodustavad 17,6% äriühingu Saint-Gobain kapitalist. AMF-ile deklareeriti perioodil 26. septembrist 2007 kuni 26. märtsini 2008 üksteise järel Saint-Gobain’i kapitalis osaluste läve 5%, 10%, 15% ja 20% ületamine.

14 Uurimise tulemusena, mis algatati Saint-Gobain’i kapitalis osaluse suurendamise tingimuste suhtes, leidis AMF, et kuigi Wendel SA oli 3. septembril 2007 teinud ametliku otsuse kujundada majanduslik positsioon Saint-Gobain’is ümber selle äriühingu füüsiliseks väärtpaberiosaluseks, näitasid selle uurimise tulemusel koostatud uurimisaruandes sisalduv teave ja asjaolu, et TRS-lepingute sõlmimine ja Wendel SA poolt rahastamise saavutamine koos võimaldasid tal lõpuks osta turult Saint-Gobain’i väärtpaberid, mille krediidiasutused TRS-idega seotud arveldamiste käigus võõrandasid, seda, et soov omandada märkimisväärne osalus äriühingu Saint-Gobain kapitalis oli Wendel SA-l algusest peale, ning et sel peamisel eesmärgil see finantstehing kavandatigi.

15 AMF heitis seega Wendel SA-le ja J.-B. Lafontale ette esiteks seda, et nad ei teatanud üldsusele hiljemalt 21. juuniks 2007, st kuupäevaks, mil kõik TRS-id olid sõlmitud, selle finantstehingu peamisi omadusi, mida Wendel SA ette valmistas ja mille eesmärk oli võimaldada tal omandada märkimisväärne osalus Saint-Gobain’i kapitalis, ning teiseks seda, et ta ei avaldanud üldsusele enne, kui tekkis Wendel SA kohustus teatada 5% läve ületamisest, siseteavet, mis seisnes selles, et Wendel SA oli kavandanud selle finantstehingu Saint-Gobain’i kapitalis olulise osaluse omandamiseks.

16 AMF-i karistuste komisjon leidis 13. detsembri 2010. aasta otsuses, et need etteheited on põhjendatud, ning määras Wendel SA-le ja J.-B. Lafontale rahalise karistuse, mõlemale summas 1,5 miljonit eurot.

17 J. B. Lafonta esitas Cour d’appel de Paris’le hagi, nõudes selle otsuse tühistamist talle määratud rahalise karistuse osas. 31. mai 2012. aasta kohtuotsusega jättis Cour d’appel de Paris hagi rahuldamata.

18 J.-B. Lafonta esitas selle kohtuotsuse peale kassatsioonkaebuse. Oma kassatsioonkaebuse põhjenduses märgib ta, et teave on AMF-i üldreeglite artikli 621-1 teise lõigu, mis viitab nende reeglite artiklile 223-2, tähenduses täpne ainult siis, kui „see viitab ilmnenud või ilmneda võivatele asjaoludele või toimunud või toimuda võivale sündmusele ja kui see võimaldab teha järelduse mõju kohta, mida

need asjaolud võivad või see sündmus võib avaldada finantsinstrumentide või nendega seotud finantsinstrumentide hindadele". J.-B. Lafonta sõnul tuleneb sellest, et teave on selle sätte tähenduses täpne ainult siis, kui see võimaldab avalikustamise korral teabe valdajal aimata, millises suunas finantsinstrumentide hind muutub. Ainult teave, mis võimaldab näha ette, kas asjaomase väärtpaberi hind tõuseb või langeb, võimaldab selle teabe valdajal teada, kas ta peab neid ostma või müüma, ning annab talle seega eelise teiste turuosaliste ees, kellel seda teavet ei ole. J.-B. Lafonta lisab, et käesoleval juhul oli võimatu ette aimata, millist mõju avaldab teave, et Wendel SA omandab osaluse äriühingu Saint-Gobain kapitalis, Wendel SA väärtpaberi hinnale, st kas see hind tõuseb või langeb.

19 AMF vastab, et niisugune nõue läheb kaugemale direktiivide 2003/6 ja 2003/124 sõnastusest, milles ei ole mainitud selle võimaliku mõju suunda, mida teave võib finantsinstrumentide hinnale avaldada. AMF arvab, et iga teave, mille kohta saab järeldada, et kui see oleks teada, võiks see tuua kaasa hinna muutumise, kujutab ainuüksi sel põhjusel endast täpset teavet, kusjuures kriteerium, mille alusel eristada täpset ja ebatäpset teavet, põhineb selle teabe võimel avaldada turule mõju.

20 Neil asjaoludel otsustas Cour de cassation menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas direktiivi 2003/6 artikli 1 punkti 1 ning direktiivi 2003/124 artikli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et täpne teave nende õigusnormide tähenduses saab olla ainult teave, millest on võimalik piisava tõenäosusega järeldada, et avalikustamise korral võib see avaldada asjaomaste finantsinstrumentide hinnale mõju konkreetses suunas?"

Eelotsuse küsimuse analüüs

21 Kõigepealt tuleb täheldada, et direktiivi 2003/6 põhjendustest 2 ja 12 nähtub, et direktiivi eesmärk on tagada Euroopa Liidu finantsturgude terviklikkus ning suurendada investorite usaldust nendel turgudel, ja et see usaldus põhineb eelkõige asjaolul, et neid koheldakse võrdväärsena ning kaitstakse muu hulgas siseteabe õigusvastase kasutamise eest (vt selle kohta kohtuotsused Spector Photo Group ja Van Raemdonck, C-45/08, EU:C:2009:806, punkt 47, IMC Securities, C-445/09, EU:C:2011:459, punkt 27, ja Geltl, C-19/11, EU:C:2012:397, punkt 33).

22 Seetõttu keelab direktiivi 2003/6 artikli 2 lõige 1 siseringitehingud ja selle direktiivi artikli 6 lõige 1 kohustab finantsinstrumentide emitente teavitama üldsust nende emitentidega otse seotud siseteabest võimalikult kiiresti. Nagu toonitatakse ka selle direktiivi põhjenduses 24, parandab viivitamatu ja õiglane teabe avalikustamine turu terviklikkust, seevastu teabe avalikustamine valikuliselt võib vähendada investorite usaldust finantsturgude terviklikkuse vastu.

23 Direktiivi 2003/6 artikli 1 punkti 1 esimeses lõigus määratletakse mõiste „siseteave" kui „täpset laadi avaldamata teave", mis on seotud ühe või mitme finantsinstrumentide emitendiga või ühe või mitme finantsinstrumendiga ning „millel on avaldamise korral tõenäoliselt märkimisväärne mõju nende finantsinstrumentide hinnale või seotud tuletisinstrumentide hinnale."

24 Sellest sättest tulenev mõiste „siseteave" on seega määratletud nelja põhitunnuse kaudu. Esiteks on tegemist täpset laadi teabega. Teiseks ei ole seda teavet avaldatud. Kolmandaks on see otse või kaudselt seotud ühe või mitme finantsinstrumendiga või nende emitentidega. Neljandaks võib sellel teabel avaldamise korral olla märkimisväärne mõju finantsinstrumentide või nendega seotud tuletisinstrumentide hindadele (kohtuotsus Geltl, EU:C:2012:397, punkt 25).

25 Euroopa Kohus on märkinud, et tänu oma mitteavalikule ja täpsele laadile ning võimele avaldada märkimisväärset mõju finantsinstrumentide hindadele annab siseteave seda teavet valdavale siseringile eelise võrreldes kõigi ülejäänud turuosalistega, kellel see teave puudub (vt kohtuotsus Spector Photo Group ja Van Raemdonck, EU:C:2009:806, punkt 52).

26 Samuti on oluline märkida, et turuosaliste õiguskindluse tugevdamiseks oli direktiivi 2003/124 eesmärk, nagu nähtub selle põhjendusest 3, täpsustada esimest ja neljandat mõiste „siseteave” määratluses sisalduvat tähtsat tegurit, mida meenutati käesoleva kohtuotsuse punktis 24.

27 Seega, mis puudutab esimest tegurit, siis näeb direktiivi 2003/124 artikli 1 lõige 1 ette, et teavet „peetakse täpseks siis, kui see viitab ilmnenud või mõistliku eelduse kohaselt ilmnevatele asjaoludele või toimunud või mõistliku eelduse kohaselt toimuda võivale sündmusele ja kui see on sedavõrd üksikasjalik, et võimaldab teha järelduse mõju kohta, mida need asjaolud võivad või see sündmus võib avaldada finantsinstrumentide või nendega seotud tuletisinstrumentide hindadele.” Neljanda teguri kohta on direktiivi artikli 1 lõikes 2 märgitud, et teave, mis avaldaks tõenäoliselt märkimisväärset mõju asjaomaste finantsinstrumentide hindadele, on teave, „mida mõistlik investor tõenäoliselt võtaks arvesse oma investeerimisotsuste tegemisel”.

28 Euroopa Kohus on otsustanud, et mõiste „siseteave” määratluse kaks tähtsat tegurit, mida selgitatakse direktiivi 2003/124 artiklis 1, on teineteisest sõltumatud ning need on miinimumtingimused, mis mõlemad peavad olema täidetud, et kvalifitseerida teave „siseteabeks” direktiivi 2003/6 artikli 1 punkti 1 esimese lõigu tähenduses (vt selle kohta kohtuotsus Geltl, EU:C:2012:397, punktid 52 ja 53).

29 Olles meenutanud neid põhimõtteid, on oluline juhtida tähelepanu sellele, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimuses soovitakse saada selgitusi ainult mõiste „siseteave” määratluse esimese tähtsa teguri, st teabe täpsuse kohta.

30 Selle kohta tuleb märkida, nagu toob esile ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 37, et selle sätte sõnastusest ei tulene, et „täpne” teave on üksnes teave, mis võimaldab kindlaks teha, millises suunas finantsinstrumentide või nende finantsinstrumentidega seotud tuletisinstrumentide hind muutub.

31 Nimelt arvestades direktiivi 2003/124 artikli 1 lõikes 1 kasutatud mõistetele tavapäraselt antavat tähendust, tuleb asuda seisukohale, et asjassepuutuva nõude võib täidetuks lugeda, kui teave on niivõrd konkreetne või täpne, et selle alusel on võimalik hinnata, kas asjaolud või sündmus, mis on selle teabe esemeks, võivad mõjutada selle teabega seotud finantsinstrumentide hinda. Seetõttu jätab see säte mõistest „siseteave” välja ainult umbmäärase või üldise teabe, mis ei võimalda teha mingeid järeldusi selle võimaliku mõju kohta finantsinstrumentide hindadele.

32 Seda tõlgendust toetab nii direktiivi 2003/124 artikli 1 üldine loogika kui ka direktiivi 2003/6 eesmärk.

33 Direktiivi 2003/124 artikli 1 üldise loogika kohta arvab J.-B. Lafonta, et teavet saab käsitada täpsena ainult siis, kui see võimaldab teabe valdajal ette aimata, millises suunas finantsinstrumendi hind muutub, sest ainult teave, mis vastab sellele tingimusele, võimaldab teabe valdajal kindlaks teha, kas finantsinstrument tuleks omandada või see võõrandada, andes sellest tulenevalt talle eelise võrreldes kõigi ülejäänud turuosalistega.

34 Kuid selle kohta tuleb märkida, et nagu direktiivi 2003/124 artikli 1 lõige 1, ei nõua ka direktiivi artikli 1 lõige 2, et teave võimaldaks kindlaks teha, millises suunas finantsinstrumendi hind muutub. Nimelt võib mõistlik investor oma investeerimisotsuse tegemisel teatavat teavet kasutada ja seega täidab see teave direktiivi artikli 1 lõikes 2 sätestatud tingimuse ka siis, kui see teave ei võimalda ette aimata finantsinstrumentide hinna muutuse kindlat suunda.

35 Mis puudutab direktiivi 2003/6 eesmärki, siis on oluline toonitada, nagu märgib ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 39, et kui direktiivi 2003/6 artikli 1 punkti 1 ja direktiivi 2003/124 artikli 1 lõike 1 kohaldamisala piirata nii, et need hõlmavad vaid teavet, mis võimaldab ette aimata, millises suunas finantsinstrumentide hind muutub, võib see kahjustada käesoleva kohtuotsuse punktis 21 meenutatud eesmärke.

36 Nimelt muudab rahaturgude suur keerukus eriti raskeks täpse hinnangu andmise sellele, millises suunas võivad finantsinstrumentide hinnad muutuda, mida meenutatakse ka direktiivi 2003/124 põhjenduses 1, kus viidatakse mitmele tegurile, mis võivad neid hindu teatud olukorras mõjutada. Arvestades neid asjaolusid, mis võivad viia üldisemalt erinevate hinnanguteni sõltuvalt investorist, võiks teabe valdaja juhul, kui nõustuda, et teave saab olla täpne ainult siis, kui see võimaldab kindlaks teha finantsinstrumendi hinna muutuse suuna, selles küsimuses ebakindluse esinemise ettekäändel teatud teabe avalikustamata jätta ja saada sellest nii kasu, kahjustades teisi turuosalisi.

37 Seda konteksti arvestades tuleb ka meenutada, et direktiivi 2003/124 ettevalmistavatest dokumentidest nähtub, et viide võimalusele teha järeldusi asjassepuutuvate finantsinstrumentide hinnale teabega avaldatava mõju „suuna" kohta, mis esines Euroopa väärtpaberituru reguleerijate komitee (CERVM) 2002. aasta detsembris väljastatud ja Euroopa Komisjonile suunatud tehnilise arvamuse CESR/02-089d „CERVM-i arvamus turu kuritarvitamise direktiivi ettepaneku 2. taseme rakendusmeetmete kohta" („*CESR's Advice on Level 2 Implementing Measures for the proposed Market Abuse Directive*") avalikule arutelule esitatud versioonis, kustutati hiljem just selleks, et vältida, et niisugust viidet kasutataks teabe avalikustamata jätmise ettekäändena.

38 Arvestades kõiki eespool toodud kaalutlusi, tuleb esitatud küsimusele vastata, et direktiivi 2003/6 artikli 1 punkti 1 ja direktiivi 2003/124 artikli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et need ei nõua, et selleks, et teavet saaks pidada täpseks teabeks nende sätete tähenduses, peab sellest olema võimalik piisava tõenäosusega järeldada, et avalikustamise korral avaldab see finantsinstrumentide hinnale mõju konkreetses suunas.

Kohtukulud

39 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta artikli 1 punkti 1 ja komisjoni 22. detsembri 2003. aasta direktiivi 2003/124/EÜ, millega rakendatakse direktiivi 2003/6 seoses siseteabe määratluse ja avalikustamisega ning turuga manipuleerimise määratlusega, artikli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et need ei nõua, et selleks, et teavet saaks pidada täpseks teabeks nende sätete tähenduses, peab sellest olema võimalik piisava tõenäosusega järeldada, et avalikustamise korral avaldab see finantsinstrumentide hinnale mõju konkreetses suunas.

Allkirjad